

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5322200827
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5322200827.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v L., H. XX, proti žalovanej: C. F., rod. F., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX, o zaplatenie 1 593,54 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca z 13. septembra 2022 č. k. 7Csp/10/2022-72, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu na uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť pôvodnému žalobcovi Y. I. L. a. s. (ďalej len „pôvodný žalobca“) sumu 1 593,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % od 29.8.2019 do zaplatenia, zamietol (výrok I.). V súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s článkom 17 základných princípov CSP úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže si žiadne neuplatňovala (výrok II.).

Vykonaným dokazovaním zistil, že medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu spoločnosti Consumer Finance Holding a s. (ďalej len „právny predchodca pôvodného žalobcu“) ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere na základe podmienok § 2 písm. c) a d) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, v zmysle podmienok zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) a v zmysle § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na základe zmluvy právny predchodca pôvodného žalobcu poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 3 700 eur, ktorých pripísanie (finančných prostriedkov) na účet žalovaná potvrdila. Celková čiastka spotrebiteľského úveru bola stanovená na sumu 7 796,40 eur, RPMN 18,72 %, priemerná RPMN 13,31 %, odplata 18,72 %, fixná ročná úroková sadzba 18,72 %, najvyššia prípustná výška odplaty 18,72 %. Výška mesačnej splátky bola stanovená na sumu 64,97 eur, prvá splátka bola splatná dňa 20.5.2017, ďalšie splátky boli splatné vždy k 20. dňu v mesiaci, počet splátok 120, termín konečnej splatnosti 20.4.2027 a doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná na sumu poskytnutého úveru zaplatila celkove 3 784,34 eur, pričom právny predchodca žalobcu pristúpil k vypovedaniu zmluvy dňa 19.8.2019. Zároveň žalovanú upozornil, že ak do 5.8.2019 na základe predžalobnej upomienky zo dňa 26.6.2019 nedôjde k úhrade nedoplatku vo výške 194,88 eur, pristúpi k okamžitej splatnosti úveru, k čomu došlo na základe oznámenia z 23.8.2019.

V konaní skúmal predpísané obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ a zistil, že zmluva neobsahuje náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ - dobu trvania zmluvy. V zmluve o spotrebiteľskom úvere sa uvádza protirečivé tvrdenie, keď termín konečnej splatnosti úveru je stanovený dňom 20.4.2027 a doba trvania zmluvy je do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. Spotrebiteľ nemá istotu či a za akých podmienok zmluvný vzťah končí. Chýbajúci jasne určitý údaj o dobe trvania zmluvy spôsobuje absenciu takéhoto údaj a záver, že poskytnutý spotrebiteľský úver pre absenciu uvedených podmienok je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej

v zmluve bol dohodnutý úrok z úveru vo výške 18,72 % ročne. Z údajov evidovaných na internetovej stránke NBS zistil, že priemerná úroková miera z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny pri obdobných spotrebiteľských úveroch nad 5 rokov v rozhodnom období (04/2017) bola stanovená na 8,94 % ročne. Znamená to, že dohodnutá výška úrokovej sadzby predstavuje viac ako dvojnásobok výšky úrokovej sadzby, za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom období, teda v čase uzatvorenia zmluvy, na základe čoho aj v súlade s rozhodovacou praxou všeobecných súdov v obdobných prípadoch je potrebné považovať takýto úver za v rozpore s dobrými mravmi (rozhodnutie NS SR 1MCdo 1/2009, rozsudok KS v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 a 3Co/151/2013). Z dôvodu neplatného dojednania úrokov podľa § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ je taktiež potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. Keďže žalovaná z poskytnutého úveru 3 700 eur celkovo zaplatila sumu 3 784,30 eur, žalobu na plnenie ako nedôvodnú zamietol.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ - dobu trvania zmluvy v uvádzanom termíne „do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“. Takéto dojednanie je viazané na čl. IV a čl. VI bod 9.1 v prípade skončenia zmluvy. V prípade riadneho plnenia zmluvných povinností žalovanou by zmluvný vzťah trval do termínu konečnej splatnosti úveru k 20.4.2027. Žalovaná ako spotrebiteľ teda disponovala informáciou o dobe trvania zmluvy a o termíne konečnej splatnosti úveru. Nesprávny je záver súdu prvej inštancie aj ohľadom určenia výšky odplaty za poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý má svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 18,72 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou (18,72 %), nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je jej zmluvný úrok. V súlade s ust. § 21 ods. 2 ZoSÚ, vychádzajúc zo súhrnnej informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2016, výška priemernej hodnoty RPMN predstavovala 9,36 % (pre zmluvy uzavreté od 16.2.2017 do 15.5.2017 so zmluvnou splatnosťou nad 5 rokov do 10 rokov vrátane), keď najvyššia prípustná výška odplaty v zmysle § 1a ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/95 predstavovala 18,72 %, t. j. dvakrát priemernej RPMN 9,36 %. Z uvedeného vyplýva, že výška dojednaného úroku 18,72 % = výška RPMN = výška odplaty nie je vyššia ako najvyššia prípustná výška odplaty pre zmluvy uzavreté v rozhodnom období na základe uvádzaných zákonných podmienok. Zároveň zoberal žalobu v časti o zaplatenie sumy 490 eur „s prislúchajúcim úrokom z omeškania“ späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

3. Žalovaná vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že celému tomuto nerozumie.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že trvá naďalej na doterajších vyjadreniach a na podanom odvolaní.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 389 ods. 1 písm. c) v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Záver súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená dňa 3.4.2017 medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu ako veriteľa a žalovanou neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) - úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, resp. že táto je dojednaná v rozpore s dobrými mravmi, na základe čoho je dôvodné považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, nie je správny.

7. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, tak, ako vyplýva z odôvodnenia bodu 8 rozsudku, je nepochybné, že medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu - spoločnosťou Consumer Finance Holding a. s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 3.4.2017 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere na základe podmienok zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 3 700 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach s počtom 120, s prvou splátkou splatnou dňa 20.5.2017, ďalšími splátkami splatnými vždy 20. dňa v mesiaci a konečným termínom splatnosti

stanoveným na 20.4.2027. Doba trvania zmluvy bola stanovená do „splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že takýto spôsob určenia dátumu konečnej splatnosti a doby trvania zmluvy je postačujúci. Podľa názoru odvolacieho súdu formulácia o dobe trvania zmluvy je dostatočne zrozumiteľná na to, aby si aj priemerný spotrebiteľ mohol ľahko stanoviť dobu trvania zmluvy a napokon aj termín konečnej splatnosti na deň 20.4.2027, ktorý obsahuje v sebe dostatočnú informáciu o dobe trvania spotrebiteľského úveru, teda žalovaná ako spotrebiteľ mala dostatočné informácie o dobe trvania zmluvy v prípade dodržania všetkých podmienok, ktoré v nej boli dohodnuté. To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku bola časovo ohraničená. Pokiaľ v zmluve bola dohodnutá jej doba trvania v zmysle „alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“, jednalo sa o termín v prípade, že žalovaná nesplní podmienky dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve.

8. Tento názor je vyslovený aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/277/2021 z 21.04.2022, keď v odôvodnení konštatoval : „V rozhodnutí sp. zn. 2Cdo/69/2020 zo dňa 30. novembra 2021, týkajúcom sa podobnej skutkovej a právnej problematiky najvyšší súd dospel k záveru, že „25. Eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. apríla 2018, ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. apríla 2018 nemožno od dodávateľov (veriteľov) žiadať, aby v nich uvádzali presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádzalo tento pojem („termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“), je za použitia eurokonformného výkladu práva možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len vyjadruje požiadavku na uvedenie „dĺžky, či doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“. 26. Podľa názoru dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, tak ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. c) Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“). 27. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je nutné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala okrem doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru dokonca v podobe konkrétneho dátumu. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie v o vzťahu k u každej náležitosti (t. j. k d o b e trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) osobitne, ale len vyjadruje požiadavku na uvedenie „doby, či dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. c) Smernice. 29.1. Správnosť vyššie uvedených záverov dovolacieho súdu týkajúcich sa eurokonformného výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 (v znení v dobe uzavretia zmluvy, aktuálne ustanovenie § 9 ods. 2 písm. d)) potvrdzuje nielen samotné znenie účinného zákona č. 279/2017 Z. z., ale a j jeho dôvodová správa, v ktorej s a uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku a zabezpečenie súladu so Smernicou. V zmysle Rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 Smernice, a to vzhľadom k tomu, že touto Smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice“) Zmluva o spotrebiteľskom úvere môže obsahovať aj prípadné iné zmluvné podmienky zakotvené v čl. 10 ods. 2 písm. u) Smernice, avšak tieto podmienky musia byť individuálne dohodnuté so spotrebiteľom v rámci ich úverového zmluvného vzťahu, ako to vyplýva z bodu 57. Rozsudku. Ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. u) Smernice by sa nemalo podľa bodu 58. Rozsudku vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Ak by predmetné ustanovenie bolo ponechané v zákone č. 129/2010 Z. z., Slovenská republika by išla nad rámec podmienok stanovených Smernicou. Súčasne zákon neobmedzuje veriteľa v tom, aby nad rámec zákona dohodol so spotrebiteľom doplnenie ustanovení, ktoré pomáhajú spotrebiteľovi pochopiť rozsah jeho záväzku. V záujme každého veriteľa, ktorého zámerom je zodpovedné podnikanie a poskytovanie spotrebiteľských úverov, je poskytnutie čo najkomplexnejšieho rozsahu informácií.“

Dovolací súd zo spisu zistil, že na základe úverovej zmluvy č. XX/XXX/XX. uzatvorenej stranami sporu 09. mája 2012 bol žalobkyňou žalovanej poskytnutý bezúčelový úver vo výške 6.800,- eur, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 14,9 %, s ročnou percentuálnom mierou nákladov (RPMN) 16,78 %, priemernou hodnotou RPMN 12,45 % a celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom vo výške 13.314,- eur, s mesačnou splátkou 108,96 eur, splatnou v 11. deň v kalendárnom mesiaci. Klient sa zaväzuje, že celý úver s príslušenstvom bude uhradený do 120 mesiacov odo dňa podpisu úverovej zmluvy, pričom banka vykoná poslednú splátku v deň uvedený v bode 5.2. (v 11. deň kalendárneho mesiaca) posledného mesiaca tejto lehoty.

Dovolací súd má za to, že priamo v texte predmetnej úverovej zmluvy v rámci bodov 5 je podľa dostatočne jasne, určito a zrozumiteľne definovaný termín splatnosti 1. splátky a rovnako je z tohto bodu zrejmy aj dátum konečnej splatnosti úveru, t. j. poslednej úverovej splátky, a to aj pre priemerného spotrebiteľa, t. j. 120 mesiacov odo dňa podpisu úverovej zmluvy.

V zmysle vyššie uvedeného teda eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení v dobe uzavretia zmluvy umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné uvedenie požadovaných informácií vo vzťahu ku každej náležitosti (t. j. k dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) osobitne, ale len vyjadruje požiadavku na uvedenie „doby, či dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. c) Smernice, v zmysle ktorého zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza dĺžku trvania zmluvy o úvere.“

9. Skutkové a právne závery vyjadrené v bode 13 - 16 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie o neplatnom dojednaní úrokov a chýbajúcej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ, nie sú správne. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie tak, ako vyplýva z bodu 8 odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že fixná úroková sadzba uvádzaná v zmluve v hodnote 18,72 % sa rovná hodnote RPMN (18,72 %) a taktiež dojednanej najvyššej prípustnej výške odplaty (18,72 %).

10. Súd prvej inštancie záver o neplatnosti dojednania zmluvných strán o výške úroku 18,72 % odôvodnil tým (v bode 13), že na internetovej stránke NBS zistil, že „priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny“ je priemerná úroková miera pri obdobných spotrebiteľských úveroch nad 5 rokov uvádzaná v rozhodnom období (04/2017) vo výške 8,94 % ročne, z čoho vyvodil, že ročná sadzba úroku dohodnutá medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu a žalovanou je v danom prípade viac ako dvojnásobne vyššia, čo je neakceptovateľné a takto dohodnutý úrok je v rozpore s dobrými mravmi a vzhľadom k tomu v tejto časti je zmluva o úvere podľa § 39 OZ neplatná.

11. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

13. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu,2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

14. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

15. Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. bolo novelizované nariadením č. 141/2014 Z. z., ktoré je vykonávacím predpisom k § 53 ods. 6 OZ. Výška odplaty sa podľa neho posudzuje ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy (v danom prípade 3.4.2017) a nesmie prevýšiť dvojnásobok ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch zverejnených podľa § 21 ods. 2 ZoSÚ.

16. V danom prípade odplata dotknutej zmluvy bola totožná s dohodnutou úrokovou sadzbou, pretože jedinou odplatou za poskytnutie úveru žalovanému ako spotrebiteľovi bol dohodnutý zmluvný úrok. Na daný prípad bolo nutné aplikovať § 53 ods. 6 OZ. Výška odplaty pri spotrebiteľskej zmluve, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov je limitovaná dosiahnutím najvyššej prípustnej odplaty, ktorú je možné od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať s tým, že odplatu, podrobnosti o jej stanovení, kritéria jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. (viď vyššie citované zákonné ustanovenia). Súd prvej inštancie vedený nesprávnymi úvahami pri posudzovaní platnosti dohody strán o úroku v úverovej zmluve, neposúdil jej platnosť v spektre rozhodujúcich zákonných kritérií, a preto neustálil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre záver o dôvodnosti považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Za účelom zistenia, či výška odplaty podstatne prevýšila najvyššiu prípustnú odplatu, priemerná hodnota RPMN ako údaj, ktorý v zmysle ZoSÚ sa zverejňuje na stránke Ministerstva financií SR, je skutočnosťou známou súdu z jeho činnosti, ktorá sa v zmysle § 186 ods. 1 CSP nedokazuje. Tak odvolaciemu súdu z jeho činnosti je známou skutočnosťou zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk poskytovaných za 1. štvrtrok 2017 je, že ostatné spotrebiteľské úvery so splatnosťou nad 5 do 10 rokov vrátane sa poskytovali pri priemernej RPMN 9,81 %. Odplata v predmetnej zmluve vo výške 18,72 % preto neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle vyššie uvedeného, a teda nie je neplatná pre rozpor so zákonom.

17. Na základe takéhoto právneho posúdenia veci potom, vychádzajúc zo skutkových zistení súdu prvej inštancie, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a následne aj nesprávne rozhodol, vzhľadom na to, že predmetná zmluva obsahuje podstatnú náležitosť zmluvy, a to dobu trvania spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj dohodnutý úrok nie je v rozpore so zákonom ani dobrými mravmi.

18. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd dospel k záveru, že záver súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) a i) ZoSÚ, na základe čoho je potrebné považovať spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov, nie je správny.

19. Súd prvej inštancie preto v novom rozhodnutí opätovne na základe vykonaného dokazovania posúdi dôvodnosť podanej žaloby na zaplatenie žalovanej sumy 1 594,54 eur na základe skutkových tvrdení uvádzaných v žalobe a predkladaných dôkazov žalobcom, pričom bude jeho povinnosťou rozhodnúť aj o čiastočnom späťvzťatí žaloby žalobcu na zaplatenie sumy 490 eur „s príslušným úrokom z omeškania“ tak, ako vyplýva z podania žalobcu v podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)